Glimmande Nymf

Glimmande nymf, blixtrande öga,
svävande hamn på bolstrarna höga,
menlösa styrka,
kom, kom nu att dyrka
vid ett smalt och halfsläckt ljus
sömnens gud, vår Morfeus!
Luckan re´n stängd, porten tillsluten,
natthuvan re´n din hjässa kringknuten;
re´n Norströms piskperuk
den hänger på sin spik.
Sov, somna in vid min musik!

Bofinken nyss, nyss, Caisa Lisa,
slumrande slöt sin kvittrande visa.
Solen nyss slocknat
och fästet har tjocknat,
enslighetens tystnad rår;
jag till Fröjas dyrkan går.
Regnet nedöst i bullrande låga,
välver i skyn sin brandgula båga,
som randas lugnt och skönt
av purpur, guld och grönt,
sen jorden Jofurs åska rönt.

Somna, min nymf! Dröm om min lyra,
till dess vår sol går opp klockan fyra,
och du dig sträcker,
och armarna räcker
till min kanna och min famn,
eldad av mitt blod och namn.
Caisa, du dör! Himmel, hon andas;
döden ger liv, och kärlek bortblandas.
Men fast din puls slår matt,
så blundar ögat glatt.
Håll med fioln; god natt! God natt!